

Kifinomult érzékkel

A Diana Vadászölgy Klub megalakulásának vitathatatlanul egyik óriási előnye, hogy közelebről megismerhetjük egymást, és olyan nagyszerű emberekkel találkozhatunk, akikkel talán soha nem hozna össze a sors. Eördögh Katalin – teljes nevén Lászlófalvi-Eördögh Katalinnal – is az egyik Diana megbeszélésen találkoztam először és csodáltam meg az általa elkészített összerakható, ezüst Diana gyűrűt. Ő készíti a VKE Hubertus Keresztekét, a VKE kitűzőt és gyűrűt is.

Családjukban hagyományként száll apáról fiúra – esetünkben leányra – az ötvösmesterség, hiszen dédnagyapja is híres ékszerkészítő mester volt. Kati már óvodás korában édesapjának segédkezett, és ekkor már önállóan elkészítette első ékszerét, egy gyűrűt. Nem volt kérdés az iskolaválasztás, az érettségit követően az aranyműves szakiskola elvégzése és a gyakorlati idő után, 2003-ban lánckészítő mestervizsgát tett. Talán éppen a sorsnak köszönhető, hogy a láncok mestere lett, mert nem sokkal a vizsgája előtt egy elszabadult németjuhász kutya átharapta a bal tenyerét a hüvelykujjánál és a műtétet végző érsebész nem garantálta a teljes regenerálódást. Szerencsére a vártnál jobb lett a gyógyulás végeredménye, és kiválóan tudja használni a kezét még a legapróbb részletek kidolgozásánál is. A lánckészítés terén 1996-ban hatalmas siker koronázta munkáját, amikor egy tanulmányi versenyen kiválasztották a XVII. századi stílusban készített nyakláncát és kivitték a kölni ékszerkiállításra is.

Saját tervei alapján egyedi ékszereket készít, a FeHoVa kiállításokon mindig meglepi a közönséget egy-egy új, különleges vadászkészlet kollekcióval.

– Minden ékszernek megvan a vevője, mindig jön majd valaki, akinek éppen az tetszik meg és elviszi – vallja meggyőződéssel. Természetesen számos munkája pontosan a megrendelők elképzelése

szerint készül. Mivel a vadászat meghatározó szerepet játszik az életében, a vadászkészletek tervezését és kivitelezését kedveli a legjobban. Sok elrontott vadászkészlet is visznek hozzá, mert néhány kollégája nem tudja, hogyan kell megmunkálni a fogakat és valójában „hordhatatlan” ékszereket készítenek, ezért több ötvös vele készített el ezeket a különleges darabokat. Nőként a szakmájában sokszor éri inzultus, nehezen, sok munkával nyerte el a vadászok bizalmát, mert eleinte nem nagyon merték rábízni a gyöngyfogakat.

– A vadásznapokat azért szeretem, mert ott sokkal több kedves emberrel találkozom, akik már ismerik és értékelik a munkámat. Örülök a barátságos vadászoknak, akik eljönnek, vásárolnak tőlem egy-egy erdészgyűrűt, és jól elbeszélgetünk. – meséli Kati.

Ahogy a mesterségét, úgy a vadászatot is – már gyermekkorában – édesapja oldalán kezdte. 1996-ban tett sikeres vadászvizsgát. Pesti lányként az elhivatott természet szeretőt és a vadászatoknak és a családdal eltöltött balatonszárszói nyaralásoknak, kirándulásoknak köszönheti. Kezdetben a legtöbbször Nagykorörsön és Csemőn vadászott fácánra, nyúlra, őzre és dámra. Élete egyik legnagyobb vadászélménye is ideköti, 2003 októberében meglötte első dámját Fehér József vadászbarátjuk kíséretében, aki sajnos nemrég elhunyt, és akinek sok szép vadásznapot köszönhet.

Szinte minden vadra apukája avatta fel, de egyszer sikerült fordítani ezen a helyzeten. Egyikük sem lőtt még szalonkát, Kati bejárta szinte az országot, minden húzáson kint volt, de nem volt szerencséje, sőt még a láz is ledöntötte lábáról azon az emlékezetes tavaszi estén. Édesapjának már sikerült meglőnie az élete első szalonkáját... Nem is bántja, ha nem ejt vadat, mert mindig lát valami szépet a természetben, a szerzett élményekért vadászik, nem magáért az elejtés tényéért.

A cseh 7x64-es puskáját csak akkor sűti el, ha biztos a találatban, mert sebezni semmiképpen nem szeretne. Cserkelni szeret a legjobban, mint mondja: nincs annál nagyobb élmény, mint belopni és meglesni egy-egy kiválasztott vadat. Nem tartozik a legjobb sörétlövők közé, sajnos kevés ideje van a gyakorlásra, és a fácánvadászatra is csak ritkán jut el, de azért cseh 16-osával az egy-két kakasát és nyulát minden évben meglövi. Mindig magával vitte magyar vizsláját, Bobit, akit lelki sérült kutyaként hatévesen fogadott magához és tizenöt éves koráig kísérte el a vadászatokra.

Van egy másik szenvedélye is, amelyre a kevés szabadidejéből szintén időt kell szorítania. Tíz éve a Land Rover Egyesület tagjaként eredményesen ralizik.

POLSTER GABRIELLA
SZERKESZTŐ-
FOTÓRIPORTER